

Шановний Президенте Мартенс, Шановні ...

Пані та панове,

1. Я хотіла б подякувати Вам за цю рідкісну можливість вступити тут сьогодні замість моєї мами, Юлії Тимошенко, яку ув'язнив без жодної провини та піддає тортурам авторитарний режим в Україні вже 125 днів. Дякую за те, що підтримали її у її становищі та у боротьбі українського народу за своє право стати частиною європейської родини. Дякую за те, що не залишилися байдужими до України, навіть у ці складні для Європи часи.

2. Навіть у своїй камері, за трьома рядами ґрат, моя мама вільніша за своїх гнобителів, тому що вона вірить у свободу України та її європейський вибір. Якби моя мама була тут сьогодні, вона сказала б, що, поки ми говоримо, з кожною хвилиною, що минає, молода і слабка українська демократія систематично та цинічно знищується режимом, оснований на страху та корупції. Вони використовують сфабриковані показові судилища проти лідерів опозиції, щоб придушити будь-який опір. Словами чинного українського прем'єра-міністра Миколи Азарова: «один із вічних трьох інстинктів – страх, і він повинен працювати!..»

3. З моменту приходу до влади нового режиму два роки тому майбутнє України з кожним днем виглядає все похмурішим. Більше не існує розподілу влади, всі основні інституції опинились в руках однієї людини, яка слабо розуміє, що робити зі своєю всемогутністю, але яка добре знає, як годувати її безперервними атаками на бізнес, банки, власність та стратегічні ресурси української держави. Наша країна фактично перетворилась на приватну власність президентської родини. Ніхто навіть не намагається приховати корупцію у найвищих щаблях влади. Колись успішні українці сьогодні змушені залишати свої домівки, щоб заробляти собі на життя в інших місцях. Майже щодня ми читаємо про нові вбивства, які ніколи не будуть розкриті. Чоботи міліцейських спецзагонів, що розганяють мирні протести, топчуться по журналістам, бізнесменам, політикам і навіть пенсіонерам. Студенти, лікарі, науковці, лідери громадянського суспільства та опозиції стають політичними жертвами жорстокого, подібного до КДБ, режиму Януковича, який абсолютно не цікавлять наслідки, і який залишається сліпим та глухим до голосів демократичного світу. Я не бачила такого у моїй країні за всі двадцять років її незалежності.

4 Судді та суди стали маріонетками так званої Вищої ради юстиції, що складається з таких людей, як наприклад голова служби безпеки та генеральний прокурор, які напряму підпорядковані президенту. Верховенство права зникло, тому я боюсь, що у моєї мами немає надії знайти справедливість в апеляційному суді.

5. Трохи менше двох років тому половина українських виборців віддали свої голоси моїй мамі. Сильна та зростаюча підтримка моєї мами є єдиною причиною того, чому українська влада посадила її на 7 років. В результаті цього абсурдного вироку, щонайменше дванадцять мільйонів українців також можуть втратити свою свободу, свободу виконувати свій конституційний обов'язок голосувати за людей за власним вибором на наступних парламентських та президентських виборах. Загроза цього є дуже реальною, адже двоє основних лідерів опозиції незаконно тримаються за ґратами, за абсурдними, недостовірними звинуваченнями, що не мають під собою жодної правової основи. На сьогодні проти моєї мами відкрито 10 кримінальних справ. Якщо не вжити рішучих дій для порятунку опозиції від фізичного знищення, наша країна може знову, через двадцять років після падіння СРСР, перетворитись на однопартійну державу на кордоні ЄС.

6. Здоров'я моєї мами сьогодні у критичному стані, у неї зберігаються невідомі симптоми, тому що її не діагностують та не лікують належним чином. За чотири місяці її ув'язнення лікарям, яким вона довіряє, навіть не дозволили взяти у неї аналіз крові. Навіть її духівнику не дозволяють її бачити. Згідно з Європейською конвенцією про захист прав людини це класифікується як тортури. Два охоронці виносять мою маму під руки з камери, щоб вона могла зустрітись зі мною, тому що вона не може ходити самотужки. Я дуже боюсь, що ці тортури триватимуть, поки вони нарешті її не вб'ють.

7. Попри все це, я вірю в те, що така жорстока та принизлива влада, позбавлена жалю, не виживе. Вона втрачає голоси підтримки через власну політику утисків.

Сьогоднішній момент є дуже критичним. Шанси на вільні й чесні вибори наступного року меншають з кожним днем. Жага до влади та самозбагачення не дадуть українським правителям почути голос демократичного сумління, який захищають та плачуть всі справжні європейці. Коли демократичну опозицію в Зімбабве били та ув'язнювали, Європа відреагувала заборонаю на в'їзд їхнім гнобителям. Можливо, настав час застосувати аналогічні стандарти і до лідерів України.

8. Чи існує сьогодні якась надія для України? Моя мама любить Україну, всі п'ятнадцять років своєї політичної кар'єри вона боролась за те, щоб нарешті позбавити її радянського минулого. Вона вірить, як і більшість українців, що в Україні все ще є шанс. Ми все ще можемо знищити цей авторитарний режим,

якщо Україна зробить реальні кроки в напрямку європейських стандартів та демократичних цінностей. Саме тому, будучи прем'єр-міністром України, вона розпочала переговори про Глибоку і всеохоплюючу зону вільної торгівлі між Україною та Європейським Союзом. Це – історичний шанс, який сьогодні свідомо поставлений під загрозу правителями України. Сьогодні від імені моєї мами я прошу Вас подвоїти наші спільні зусилля задля наближення європейського майбутнього України. Ми не впораємось із цим завданням без Вашої допомоги, без Вашої віри. Український народ, особливо ті, хто був ув'язнений за свої політичні переконання, сьогодні може тримати свою голову трохи вище, знаючи, що тут, у Франції, місці, де народились Права людини, їхні страждання почули та не забули.

9. Я пишаюсь стоїцизмом та політичною мужністю моєї мами перед обличчям жорстоких переслідувань. Вона продовжує працювати на необхідними поправками до української Конституції. Можливо, її бачення вільної, справедливої та заможної України є ідеалістичним, але це – сміливе і пристрасне бачення, не більш нездійсненна мрія, ніж бачення Вацлава Гавела, Леха Валенси та багатьох інших, хто двадцять років тому привів половину Європи до свободи.

Вона та її команда і соратники вірять, що їхня місія досягне успіху у вільній Україні, яка зможе з гордістю посісти своє місце поряд з Вами, в родині європейських держав.

10. Я хотіла б завершити словами моєї мами: «Десь там, за тюремними стінами, сідає сонце. Але я точно знаю, що скоро воно знову зійде над моєю рідною Україною. Це буде сонце свободи, гідності та величі вільних людей, які заслуговують на майбутнє в об'єднаній і вільній Європі.»

Дякую Вам ще раз за Вашу підтримку. Ми не відмовимось від нашої надії на СВОБОДУ та ДЕМОКРАТІЮ в моїй країні.